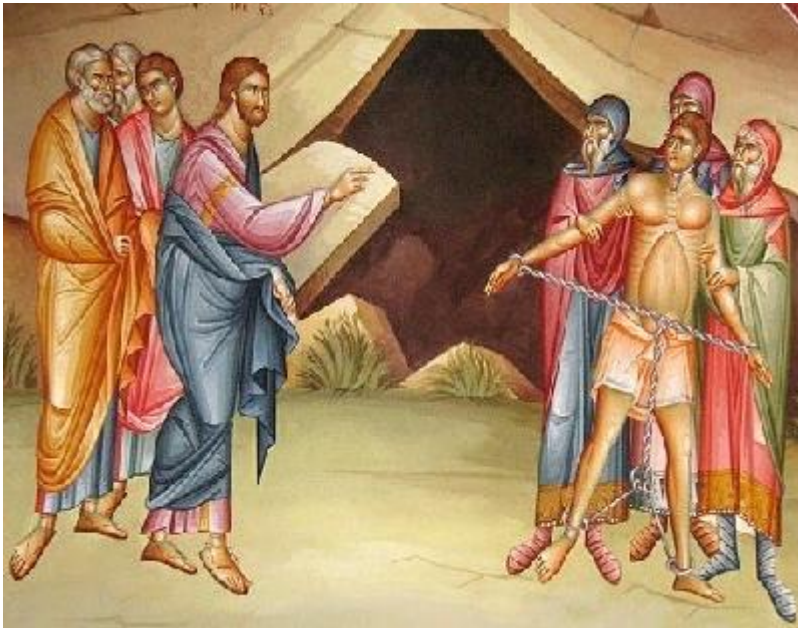

Вяра

Двадесет и трета неделя след Деня на Света Троица

В ДВАДЕСЕТ И ТРЕТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ДЕНЯ НА СВЕТА ТРОИЦА, ЗА БЕСНОВАТИЯ

Иисусе, Сине
Божий, моля Ти се, не
ме мъчи (ср. Лук, 8:28)
- казва бесноватият.

Благослови, отче!

Християни, знаете ли как трепери някой слаб, човек, като види, че към него идва да го съсипе някой по-силен от него, покланя му се отдалеч и се моли на силния да не го погубва? Така и дяволът треперел, като видял силния цар Иисус Христос да идва да го изгони от бесноватия, паднал в нозете Му и почнал да Му се моли да не го изпраща на вечна мъка, както ще чуете сега от днешното литургийно свето Евангелие.

Евангелие от Лука, зачало 38

В онова време, когато Иисус отиде в Гадаринската страна... срещна Го от града един човек, който от много години имаше бесове и не обличаше дреха и в къща не живееше, а по гробищата. Той, като видя Иисуса, извика, падна пред Него и с

висок глас рече: какво имаш Ти с мене, Иисусе, Син на Бога Всевишний? Моля Ти се, не ме мъчи! Защото Иисус бе заповядал на нечистия дух да излезе от тоя човек, понеже от дълго време го мъчеше, тъй че го връзваха с вериги и окови и го пазеха, но той разкъсваше оковите, и гонен биваше от беса по пущинаците. Иисус го попита и рече: как ти е името? Той рече: легион, защото много бесове бяха влезли в него. И те молеха Иисуса да не им заповядва да идат в бездната. А там по рътлината пасеше голямо стадо свине, и бесовете Го молеха, да им позволи да влязат в тях. И им позволи. Като излязоха бесовете от човека, влязоха в свинете, и сурна се стадото низ стръмнината в езерото и се издави. Свинарите, като видяха станалото, избягаха, та разказаха в града и околността. И излязоха да видят станалото, и като дойдоха при Иисуса, намериха човека, от когото бяха излезли бесовете, седнал при нозете Иисусови, облечен и със здрав ум, и се изплашиха. А ония, които бяха видели, разказаха им, как се спаси бесният. И целият народ от Гадаринската околност Го молеше да си отиде от тях, понеже бяха обзети от голям страх. Той влезе в кораба и се завърна. Човекът пък, от когото излязоха бесовете, Го молеше да бъде с Него, но Иисус го отпрати и рече: върни се в къщата си и разказвай какво ти стори Бог. Той отиде и разправяше по целия град какво му бе сторил Иисус. (Лук. 8:26-30)

ТЪЛКУВАНИЕ

Благочестиви християни, чухте ли от днешното свето Евангелие колко лошо дяволите измъчвали беснования и как пострадали от това свинете, когато дяволите влезли в тях? Но чуйте сега да видим защо Бог дава власт на дявола да влиза в човека и да го мъчи. Бог дава това за две неща: първо, заради нашите грехове, и второ, за да изпита търпението ни. Защото Бог мрази греха. За това изоставя човека, който върши зли грехове, и го предава на дявола заради греховете му. Както

направи от най-светлия ангел Деница, тъмнина и гнусота, заради гордостта му, така и човешкото естество направи смъртно, заради Адамовото престъпление. Но послушайте, за да разберете ясно, как дяволът влиза в човека, който не слуша Божиите заповеди. Като помазал Саул за еврейски цар, пророк Самуил му рекъл: „Тъй говори Господ Саваот: спомних си онова, което Амалик стори на Израиля, как той му се изпречи на пътя, когато той идеше из Египет; иди сега и порази Амалика (и Иерима) и изстреби всичко негово (не взимай за себе си нищо от тях, а унищожи и предай на заклятие всичко негово); не го щади, а предай на смърт от мъж до жена, от момък до кърмаче, от вол до овца, от камила до осел.“ (1 Царс. 15:2,3).“ И Саул отишъл с 430-хилядна войска и победил цар Амалик, но не изклал всички до един, а оставил някои живи и взел много добитък и други скъпи неща в нарушение на Божията заповед. Тогава Бог се разгневил на Саул и изпратил Самуил да му каже, че Бог съжалява, че е направил Саул Израилев цар, защото не е спазил Божията заповед, а е взел най-хубавия добитък на чужденците езичници. И когато Самуил го попитал защо ги е взел, Саул му рекъл: „докараха ги от Амалика, защото народът пощади най-добрите овци и волове за жертвоприношение на Господа, твоя Бог; а другото изстребихме.“ (1 Царс. 15:15). Самуил казал: „нима всесъжженията и жертвите са толкова приятни Господу, колкото и послушанието на гласа Господен? Послушанието е по-добро от жертва, и покорството - по-добро от овнешка тлъстина; защото непокорството е също такъв грях, какъвто е магьосничеството, и упорството е също като идолопоклонството. Задето ти отхвърли думата на Господа, то и Той те отхвърли, за да не бъдеш цар (над Израиля).“ (1 Царс. 15:22,23). Тогава Самуил оставил Саул, като недостоеен и отишъл и помазал с миро Давид за Израилев цар. А в цар Саул влязъл дяволът в изпълнение на Божията заповед и го мъчел заради греха му. Ето как дяволът влиза в човека, който

потъпква Божията заповед. Защото когато човек съгреши, Божият Дух побягва от него и дяволът влиза в него, като в празна колиба и го мъчи. Както Сам Бог рекъл на Моисей: „няма Моят Дух да бъде вечно занемарван от (тия) човеци, защото са плът;“ (Бит. 6:3). Ето как Бог напуска човека и го предава на дявола заради греха му. Но да не мислите, че Бог предава само грешниците на дявола. Знайте, че много пъти предава и праведници, за да изпита търпението им и за да ги покаже на света като пример за търпение. Бог предава добри хора на дявола не за да ги погуби, а за да увеличи наградата им за търпението, както увеличи наградата на праведния Иов, на апостол Павел, на свети Евстатий и на безброй други праведници. Дяволът не успя да навреди с нищо на добрите хора, само им увеличи наградата от Бога и ги направи висок образец на търпение. Ето заради тези две неща, тоест заради греха и за изпитание, Бог позволява на дявола да вреди на човека. Дяволът винаги се мъчи да отдели човека от Бога и сее сред Христовото учение еретическо, от което се появяват еретиците в света. Първо той докара в света идолопоклонството и многобожието, заради което хората колежа синовете и дъщерите си в жертва на бесовете „прекарваха през огън синовете си и дъщерите си“ (4 Царств. 17:17). Той изгони Адам от рая, за да се мъчи през целия си живот и да плаче 900 години за рая, в своите скърби и трудове, както бил измъчван от дявола и днешният бесноват.

ПОУЧЕНИЕ

Мили братя и сестри, сред нас има мнозина, като днешния бесноват, които живеят в мръсни грехове, тоест в пиянство, блудство, преяждане, сребролюбие и други грехове, които смърдят, като мръсни гробища. И не познават греховете си, а ходят, като безумни. Защото какъвто е бесноватият, такъв е и пияният, не се различават нито по ум, нито в делата. Както обладаният от бяс не усеща, когато го хвалят или му се карат

или го бият, така и пияният не усеща. И както бесноватият се търкаля в праха и калта, така и пияният блудник се търкаля в мръсотията и греховете и не усеща, какво прави. Но горко на такива хора, които не гледат да се измият с покаяние и изповед, а предпочитат да живеят в грехове, пред възможността да се обърнат към чистотата. А някои толкова са се отдали на греха, че и да ги учи някой, не биха слушали никого. Виждате ли как дяволът тегли хората към вечна мъка и те предпочитат да живеят с дявола, отколкото с Бога. Ето каква лудост и бяс има в пиянството, блудството и сребролюбието. Но тежко на такива хора, ако умрат в този грях без покаяние и изповед. Но какво казват някои наивници? „Докато съм млад, ще върша този грях, а когато остарея тогава ще се покая“. Добре, но знаеш ли дали ще доживееш до утре, да не говорим до старини? Защото мнозина замръкват живи, а осъмват умрели. Никой не бива да казва така, а всеки трябва да си пази душата чиста. Защото дяволът постоянно обикаля и гледа, как да вкара човека в грях и където е слабото му място, там го напада. Атакува един с пиянство, друг с блудство, трети - с хулене, със сребролюбие, с гордост и така нататък. Но всичко е по наша воля. Ако искаме, можем да го победим. Когато се отдалечим от греха, тогава и дяволът се отдалечава от нас, и когато постъпваме според Божиите заповеди, тогава и Бог ни дарява Небесното царство. Нему слава във вечните векове, Амин.

{{_LINK1_}}